# ראייה אנושית גישה חישובית תרגיל 3

מגישים: רז דרזי ורן שחם

2017 ביוני

# חלק I

# תיאורטי

נגדיר את הקונבולוציה של שתי מטריצות X,Y כך:

$$Z\left[m,n\right] = \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} X\left[i,j\right] Y\left[m-i,n-j\right]$$

ונסמן:

$$Z = X * Y$$

#### שאלה 1

:ינר. אזי: מטריצות. אסוציאטיבית. יהיו אסוציאטיבית מטריצות. אזי

$$\begin{split} ((X*Y)*Z) \, [l,k] &= \sum_{m=-\infty}^{\infty} \sum_{n=-\infty}^{\infty} (X*Y) \, [m,n] \, Z \, [l-m,k-n] \\ &= \sum_{m=-\infty}^{\infty} \sum_{n=-\infty}^{\infty} \left( \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} X \, [i,j] \, Y \, [m-i,n-j] \right) Z \, [l-m,k-n] \\ &= \sum_{m=-\infty}^{\infty} \sum_{n=-\infty}^{\infty} \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} (X \, [i,j] \, Y \, [m-i,n-j] \, Z \, [l-m,k-n]) \\ &= \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} \sum_{m=-\infty}^{\infty} \sum_{n=-\infty}^{\infty} X \, [i,j] \, Y \, [m-i,n-j] \, Z \, [l-m,k-n] \\ &= \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} X \, [i,j] \, \sum_{m=-\infty}^{\infty} \sum_{n=-\infty}^{\infty} Y \, [m-i,n-j] \, Z \, [l-m,k-n] \\ &= \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} X \, [i,j] \, \sum_{m=-\infty}^{\infty} \sum_{n=-\infty}^{\infty} Y \, [m,n] \, Z \, [(l-i)-m,(k-j)-n] \\ &= \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} X \, [i,j] \, (Y*Z) \, [l-i,k-j] = (X*(Y*Z)) \, [l,k] \end{split}$$

:לכל l,k ולכן שוויון מתקיים

$$(X * Y) * Z = X * (Y * Z)$$

#### שאלה 2

יהיו אזי: אזי: אזי: X,Y,Zים סקלרים a,b

$$\begin{split} (X*(aY+bZ))\,[m,n] &= \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} X\,[i,j]\,(aY+bZ)\,[m-i,n-j] \\ &= \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} X\,[i,j]\,aY\,[m-i,n-j] + X\,[i,j]\,bZ\,[m-i,n-j] \\ &= \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} (X\,[i,j]\,aY\,[m-i,n-j]) + \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} (X\,[i,j]\,bZ\,[m-i,n-j]) \\ &= a \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} (X\,[i,j]\,Y\,[m-i,n-j]) + b \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} (X\,[i,j]\,Z\,[m-i,n-j]) \\ &= a X*Y\,[m,n] + b X*Z\,[m,n] \end{split}$$

X\*(aY+bZ)=aX\*Y+bX\*Z לכל תתקיים, לכן מתקיים

#### שאלה 3

עבור באופן באופן את גדיר את נגדיר נגדיר את גדיר את עבור  $K_x, K_y$ 

$$\nabla^{2} I = (I * K_{x}) * K_{x} + (I * K_{y}) * K_{y}$$

: מתקיים: 
$$K_l=rac{1}{4}egin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \ 1 & -4 & 1 \ 1 & 1 \end{pmatrix}$$
 ונגדיר ונגדיר  $K_x=rac{1}{2}\begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix}, K_y=rac{1}{2}\begin{pmatrix} -1 \ 1 \end{pmatrix}$  נניח ש

$$\nabla^{2} I \stackrel{1}{=} (I * K_{x}) * K_{x} + (I * K_{y}) * K_{y} \stackrel{2}{=} I * (K_{x} * K_{x}) + I * (K_{y} * K_{y})$$

$$\stackrel{3}{=} I * (K_{x} * K_{x} + K_{y} * K_{y}) \stackrel{4}{=} I * \left( \left( \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} \right) * \left( \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} \right) + \left( \frac{1}{2} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} \right) * \left( \frac{1}{2} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} \right) \right)$$

$$\stackrel{5}{=} I * \left( \frac{1}{4} \begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 \end{pmatrix} + \frac{1}{4} \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \\ 1 \end{pmatrix} \right) \stackrel{6}{=} I * \frac{1}{4} \begin{pmatrix} 1 & -4 & 1 \\ 1 & -4 & 1 \end{pmatrix} \stackrel{7}{=} I * K_{l}$$

:כאשר

- 1. מהגדרת הלפלסיאן
- 2. שאלה 1 (אסוציאטיביות הקונבולציה)
  - 2. שאלה 2

- $K_x, K_y$  הגדרת.4
- .5 היא:  $K_x' = \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix}$  כאשר כאשר  $(K_x' * K_x') [0,0]$  היא:

$$\begin{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} \end{pmatrix} [0, 0] = \sum_{i = -\infty}^{\infty} \sum_{j = -\infty}^{\infty} \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} [i, j] \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} [0 - i, 0 - j]$$

$$= \sum_{j = -\infty}^{\infty} \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} [0, j] \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} [0, -j]$$

$$= \sum_{j = -1}^{1} \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} [0, j] \begin{pmatrix} 1 & -1 \end{pmatrix} [0, -j]$$

$$= 0 \cdot (-1) + 1 \cdot 1 + (-1) \cdot 0 = 1$$

$$.K_x*K_x=rac{1}{4}egin{pmatrix}1&-2&1\end{pmatrix}$$
 ולכן ולכן  $(K_x'*K_x')[0,2]=1$ ו ויר וומה וולכן  $(K_x'*K_x')[0,1]=-2$ 

- 6. הגדרת חיבור מטריצות (בהתאם להנחות בתרגיל שחלק שאינו מוגדר במטריצה הוא 0 ושהאיבר האמצעי במטריצה הוא האינדקס ה־0 בכל מימד)
  - $K_l$  הגדרת.

:נניח שקיים  $K_l*K_lpha=ar{\delta}$  כך ש־

$$\overline{\delta}[i,j] = \begin{cases} 1 & i,j = (0,0) \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

נשים לב:

$$(\nabla^2 I) * K_{\alpha} = (I * K_l) * K_{\alpha} = I * (K_l * K_{\alpha}) = I * \overline{\delta}$$

m,n מהגדרת הקונבולוציה, לכל

$$(I * \overline{\delta}) [m, n] = \sum_{i = -\infty}^{\infty} \sum_{j = -\infty}^{\infty} I [i, j] \overline{\delta} [m - i, n - j] = I [m, n]$$

 $: \overline{\delta}$  כאשר המעבר האחרון נובע מהגדרת

$$\overline{\delta}\left[m-i,n-j\right]=1\iff m-i=n-j=0\iff i=m,j=n$$

ולכן:

$$(\nabla^2 I) * K_{\alpha} = I$$

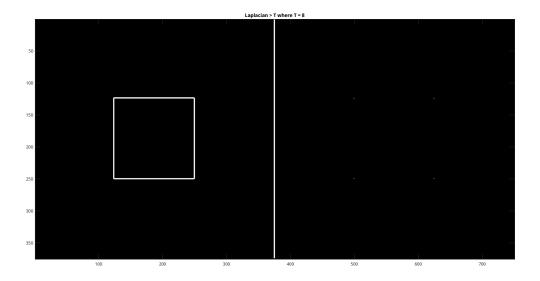
כנדרש.

# חלק II

# תכנותי

#### שאלה 4

הריבוע השמאלי נראה בהיר יותר. לאחר חיפוש אחר ערכי T אפשריים, מצאנו כי T=8 מקיים את התכונה הבאה: עבור החצי השמאלי שרכם בערך מוחלט גדול מ־T; עבור החצי הימני ישנם T=1,000 פיקסלים שערכם בערך מוחלט גדול מ־T; עבור החצי הימני ישנם T=1,000



(ממעט ב־4 פינות הריבוע למעט ב־1 ובריבוע השמאלי אדול מ־T ובריבוע השמאלי גדול מ־T ובריבוע השמאלי היבוע ב-1 פינות הריבוע

לראות תכונה זאת.

#### שאלה 5

כמובן שניתן להבחין בצלב הבהיר על אלכסוני התמונה (פינות הריבועים). גם כאן, לאחר חיפוש ממצה על ערכי T אפשריים התקבל ש־T=5 מקיים את התכונה: ישנם פיקסלים גדולים מ־T על אלכסון התמונה (52 כאלה) וכן אין פיקסלים גדולים מ־T מחוץ לאלכסון. כמו בשאלה הקודמת, האיור המצורף מתאר את הממצא.

### שאלה 6

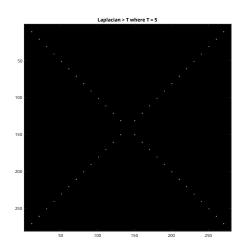
לאחר חיפוש ממצה על ערכי T אפשריים, לא מצאנו ערך שיכול להסביר את התופעה בילומר לא קיים ערך T עבורו הלפלסיאן בחצי הטבעת העליון גדול מ-T ובחצי התחתון קטן מ-T. נסיק שלא קיים T כזה בילים הפיקסלים בשני חציי הטבעת יורדת באופן הדרגתי ל-0 עבור ערכי T גדלים, ובקצב דומה בשניהם (ראו איור).

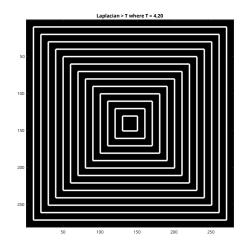
#### שאלה 7

בשאלות שהופיעו שאת האשליות בפרט, ראינו באמצעות ה־Laplacian כפי שראינו בשאלות 4-6, חלק מהאשליות ניתן להסביר באמצעות ה־4-5, ניתן להסביר באופן זה וזו שב־4-6 לא.

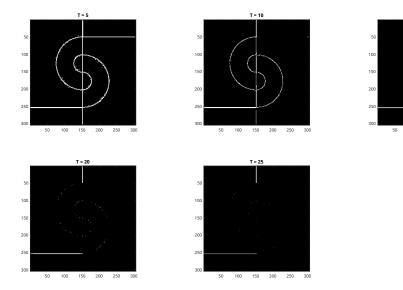
היפותזה אלטרנטיבית היא שהצבע הנתפס הוא פונקצייה כלשהי של מאפיינים בסיסיים בתמונה ושל ידע מוקדם (prior) לגבי התמונה (או prior) לגבי תמונות טבעיות, באופן כללי). כלומר, ישנה רגולריות בתמונות אותה אנחנו לומדים ומנסים להכליל לתמונות חדשות. דוגמה ל־prior לגבי תמונות טבעיות, באופן הלי). כלומר, ישנה רגולריות בתמונות אותה אנחנו לומדים ומנסים את החצי התחתון של הטבעת כיזה הוא שלכל חומר יש גוון אחיד. כלל זה יסביר את החצי העליון כמאותו חומר של הרקע הימני. תחת ההנחה שאובייקט מאותו חומר הוא בעל גוון אחיד, נתפוס את שני חציי הטבעת כבעלי צבע שונה (בגלל ההבדל הגדול בצבעים בין הרקע הימני לשמאלי). מאפייני התמונה במקרה הזה יתפסו תפקיד משני בהבנת הצבע של הטבעת. במילים אחרות, ידע סמנטי ("גבוה") משפיע על תהליכי תפיסה "נמוכים".

<sup>.</sup> גדולה מדי. במהירות הם בעלי צורה "חלקה" יחסית, כלומר הם לא נחתכים ומשתנים במהירות גדולה מדי.  $^{1}$ 





עבור (על מימין: תמונה קטן מ־T; מימין: תמונה דומה (על האלכסון) איור 2: שאלה לפלסיאן בפינות הריבוע (על האלכסון) איור 2: שאלה לי משמאל: תמונה בפינות הריבוע (על האלכסון) ערך סף בפינות ערך סף לי כלומר מראה שהסף T



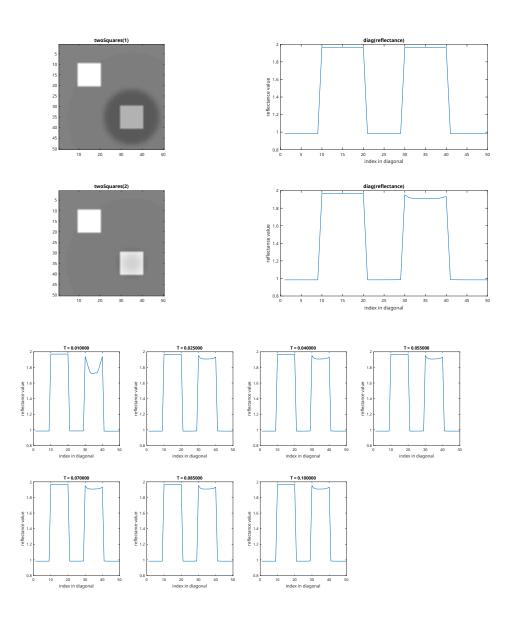
איור 3: שאלה 6 דערכי הלפלסיאן מדולים מיT עבור ערכי T שונים. אפשר לראות איור 6: שאלה 6 דערכי מידולים מיT עבור ערכי T גדול מבחלק התחתון.

נזכור כי ההנחות עליהן האלג' מתבסס הן:

- שינוי בסיגנל הוא שינוי במקדם ההחזרה או בתאורה, אך לא בשניהם
- שינוי חד בתמונה הוא שינוי במקדם ההחזרה ואילו שינוי הדרגתי הוא שינוי בתאורה

ההנחה המופרת בגירוי השני היא ההנחה לפיה השינוי בסיגנל הוא רק באחד מהגורמים, ולא בשניהם. במקרה זה, הריבוע התחתון מורכב מסיגנל משתנה הן בגלל הצל המוטל עליו והן בגלל ההפרדה שלו מהרקע. שני הגורמים משתנים במקביל ואילו האלגוריתם שמתבסס על הנחה (1) משווה את ה(שינוי ב)סיגנל לערך הסף כדי להפריד כל שינוי לאחד משני הגורמים האפשריים. כאשר שני הגורמים לא ברי הפרדה, השוואה כזו לסף נאיבי אינה יעילה ובטח שלא יכולה לחלץ את מידת השינוי בשני הגורמים ביחד.

. שינוי ערכי T לא עוזר, כפי שאפשר לראות באיור ובהתאם לנדון למעלה

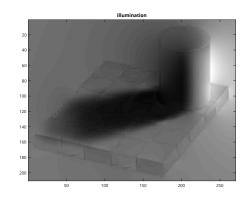


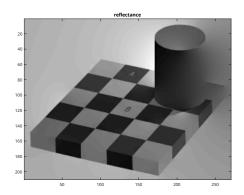
איור 4: שאלה 9  $^{-}$  על גירוי המקיים את ההנחות האלגוריתם מבצע בצורה מושלמת (עם ערך הסף הנבחר). עבור הגירוי השני, אף ערך סף לא נותן תוצאה מושלמת (כפי שאפשר לראות בגרפים התחתונים)

 $R\left(A\right)=0.566<$  אחרי הרצת האלגוריתם, בתמונת מקדמי ההחזרה המתקבלת מתקיים ש־A=B=0.4196. אחרי הרצת האלגוריתם, בתמונת מקדמי ההחזרה המתקבלת מתקיים ש־A=B=0.4196. נתפסת כאפורה כהה יחסית, בעוד ש־B נתפסת כלבנה.

על לוח השחמט האלגוריתם מחזיר תוצאות לא רעות, אם כי לא מושלמות. ניתן לראות שהריבועים השחורים בצל כהים יותר מאלה מחוץ לצל ובאופן דומה עבור ריבועים בהירים, אע"פ שהאנחנו תופסים אותם כבעלי צבע (מקדם החזרה) זהה. גם הגליל מקבל ערכי מקדם החזרה שונים בחלקיו השונים בשונה מהתפיסה.

גם כאן מופרת הנחת השינוי הבודד - הצל מוטל על אזורים בהם ישנו גם שינוי בצבע המשבצת, ולכן שינוי ערך הסף לא יפתור את טעות האלגוריתם בחלק זה. בנוסף, מופרת גם ההנחה השנייה לפיה שינוי חד בסיגנל הוא כתוצאה משינוי במקדם ההחזרה - למשל בחלקו העליון של הגליל קיים שינוי חד שנובע משינוי בתאורה ולא ב־ $\rho$ . באופן דומה גם בחלקו הימני־תחתון של הגליל יש שינוי קטן בסיגנל שנובע משינוי בתאורה. גם כאן, שינוי ערך הסף לא צפוי לשפר את התוצאה מסיבות דומות לאלו שהוצגו בשאלה הקודמת.

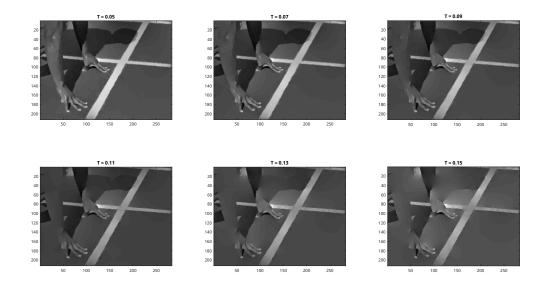




איור 5: שאלה 10 <sup>-</sup> על לוח השחמט הנחות האלגוריתם מתקיימות בצורה לא רעה ולכן גם ביצועי האלגוריתם בהתאם. על הגליל התוצאות בינוניות בגלל הפרת ההנחות.

האלגוריתם נכשל בהסרת הצל. כפי שנדון בסעיפים הקודמים, ההנחה לפי שינוי חזק בסיגנל הוא תוצאה של שינוי מקדם ההחזרה אינה מתקיימת. לפיכך, הגדלת T תוביל לסיווג של שינויים חדים יותר כנובעים משינויי תאורה "תעלים" את הצל. עם זאת, מכיוון שהשינוי בסיגנל באזור קצוות הצל דומה לשינוי בקצוות היד, ולכן גם ההבדל בין היד למשטח (הרקורטן?) תסווג כשינוי בתאורה, וגם זו תוצאה שגוייה.

תמונה או תמונה המקורית, עם ערכים  $\{1,\dots,k\}$  עבור קבוע  $k\in\mathbb{N}$  תמונה המקורית, עם ערכים  $\{1,\dots,k\}$  עבור קבוע  $k\in\mathbb{N}$  תמונה המקורית המקורית אהה. כך, כאשר נבדק תנאי ה־threshold תציין לאלגוריתם שבמקומות בהם הערך במסכה זהה, החומר בתמונה המקורית זהה. כך, כאשר נבדק תנאי הדומה במסכה דומה כלשהי, נפסול סיווג שינוי בסיגנל כשינוי בתאורה אם הערכים במסכה בקורדינטה זו זהים. באופן דומה, אפשר להזין מסכה דומה המתארת אזורים עם תאורה דומה ושינוי אנלוגי לזה שהוצג קודם בתנאי הסף.

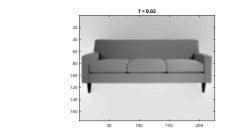


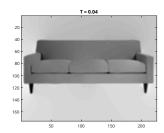
איור 6: שאלה 11 - כישלון בהסרת הצל - כאשר מגדילים את ערך הסף הצל נבלע במשטח, אך גם יד האצן.

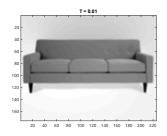
קל לראות שהאלגוריתם מסיר את הצל בהצלחה, עבור ערכי T לא קטנים מדי. עבור ערכי הסף הגדולים יותר, גם השינויים בתאורה בגב הספה (איפה שהכפתורים) נעלמים, ואנחנו מקבלים תמונה כמעט מושלמת של מקדמי ההחזרה כפי שהם נתפסים.

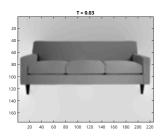
בתמונה זו ההנחות של האלגוריתם מתקיימות בצורה טובה: שינויים חדים בסיגנל נובעים משינוי בחומר ושינויים חלשים נובעים משינוי בתאורה

ההבדל האיכותי בין תמונה זו לבין התמונות הקודמות, לדעתנו, הוא הפשטות של התמונה - הגיאומטריה של האובייקט המוצג היא פשוטה (משטחים ארוכים וישרים, אין רקע, אין עצמים עגולים המחזירים אור בצורה משתנה לאורך פני שטחם וכו') וכן התאורה היא אחידה ונראית כמוטלת ממקור יחיד מגבוה. לעומתה, בתמונה הקודמת יש הרבה פרטים ושינויים חזקים בסיגנל שנובעים מתאורה חזקה ומשטחים מורכבים (הידיים) המחזירים את האור בצורה שונה באופן דרמטי בחלקיהם השונים.









השונים כולם מצליחים לא ממש עובד) - כולם מצליחים הדל הקטן ביותר פולי הרבה הבדל בין ערכי T השונים למעט אולי הקטן איור 12 האלגוריתם לא ממש עובד) - כולם מצליחים במידה סבירה.

# חלק III

# קוד